

skønt det ikke er saa behageligt, som jeg gerne vilde, det skulde være overfor den højtærede Minister, at der er en vis Usikkerhed i den højtærede Finansministers Overslag med Hensyn til Fremtiden. Det var den Usikkerhed, vi paa en saa forbløffende Maade gjorde Bekendtskab med, den Gang han fremtraadte med Forslag til et Statslaan paa 120 Mill. Kr. til Dækning af et Underskud i et Finansaar, efter at Ministeren faa Maaneder i Forvejen havde lovet Balance for det paagældende Finansaar, og saa havde den højtærede Finansminister endda faaet et meget betydeligt Antal Millioner som Overskud paa Krigsforsikringen, hvad han, da han afgav dette Løfte, ikke kunde have gjort Regning paa. Og noget lignende har vi set med Hensyn til Skønnet over Budgetternes Omfang. Den højtærede Minister og jeg havde en lille Debat ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling, og Ministeren regnede da med et Normalbudget paa 450 Millioner — et Normalbudget! Jeg blev forbavset over at høre dette Tal, thi det var jo ikke stort mere end et halvt Aar siden, den højtærede Minister havde skønnet anderledes. Jeg nævnede dette, men den højtærede Minister benægtede Rigtigheden deraf. Jeg har derfor medtaget Rigsdagstidenden, hvor Udtalelsen findes, nemlig Folketingstidenden for 1918—19 Sp. 6, og jeg skal tillade mig at læse Ordene op. Der staar i den højtærede Finansministers Tale ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget: „Det er klart, at det Budget, vi regnede med før Verdenskrigen — et Budget, der svingede omkring 120 Mill. Kr. —, ikke mere vil lade sig opretholde. Vi vil komme til et Budget, som jeg tillader mig at anslaa til mindst 200 Mill. Kr.“ — der staar de 200 Mill. Kr. — „som Balance, og rimeligvis til Budgetter, der overskrider dette Beløb“. (*Finansministeren* [Brandes]: Naah!!) Ja, men saadan udtaler man sig virkelig ikke hverken i daglig Tale eller paa en Talerstol; naar man mener 450 Millioner, siger man ikke 200 Millioner eller maaske noget over. Den højtærede Minister fortsætter: „Maaske kan det dog med nogen Ret gøre Fremtiden mindre afskrækkende, naar det paapeges, at man har kunnet sætte Indtægten for det kommende Finansaar til 200 Mill. Kr., endda uden at regne med overordentlige Skatteindtægter“. Denne Bemærkning viser ogsaa, at det er om de 200 Millioner, at den højtærede Finansministers Tanke har kredset. Det var i Oktober 1918. Men saa er det jo stærkt i Foraaret 1919 at sige, at nu er det den højtærede Ministers

uforgribelige Mening, at vort Normalbudget skal være paa 450 Millioner. For øvrigt maa den højtærede Minister ogsaa have modificeret dette noget, thi naar han beregner 450 Millioner for 1920—21, et Aar, i hvilket han — for øvrigt i Strid med principielle Bemærkninger, han har gjort — regner, at Indenrigsministeren skulde disponere over 100 Mill. Kr., medens han før Krigen kunde nøjes med 15 Millioner, er det givet, at Tallet ikke passer med et virkeligt Normalbudget.

Jeg har gjort disse Bemærkninger for at vise, hvor nødvendigt det er at komme nøjere ind paa Sagen, fordi der er en meget stærk Bølgegang i den højtærede Finansministers Betragtninger af disse Ting. Men for at vi kan opnaa fuld Klarhed, maa vi ogsaa have Besked med Hensyn til andre Forhold. Vi har faaet at vide for et Par Uger siden, at Finansministeriets Konto i Nationalbanken var overtrukket med 128 Mill. Kr. Hvor meget den er overtrukket med nu, ved vi ikke (*Finansministeren* [Brandes]: Noget mindre) Noget mindre! Det er jo glædeligt. Men selv om det er noget mindre, bliver det alle Dage et højst antageligt Beløb, og vi skal altsaa have oplyst, hvorledes dette Beløb tænkes dækket, om den højtærede Finansminister mener, at der i de Indtægter, der kan antages at indkomme i Resten af Finansaaret, vil være tilstrækkeligt til at afgøre denne Skyld til Nationalbanken. Det vil vi gerne have mere Klarhed over, end vi har.

Desuden er der et andet Forhold, som har været Genstand for en Del Omtale i Pressen. Der har i Pressen været nævnt meget overdrevne Tal angaaende de Restancer, som findes med Hensyn til Statens Udbetalinger til Kommunerne og andre offentlige Institutioner. (Afbrydelse af *Finansministeren*). At der er saadanne Restancer, er ganske utvivlsomt, det vil vistnok enhver af de her tilstedeværende Kommunalraad vide; jeg tror selv, at de Tal, der har været nævnt i nogle Blade, har været højst overdrevne. Men Forholdet er i alt Fald et Moment af Betydning for Bedømmelsen af vor finansielle Stilling i dette og det kommende Finansaar — navnlig i dette Finansaar; og derfor er dette ogsaa en af de Ting, jeg gerne vil have Oplysning om, og det kan vi maaske faa allerede her, i hvert Tilfælde i det Udvalg som bliver nedsat.

Allernødvendigst er det naturligvis at erfare noget nærmere om Planen om Indskærnkningen i Dyrtidsforanstaltningerne